

“DE LOKALE KUNST IS DE MOEITE WAARD OM TE BEKIJKEN.”

Eigenlijk hoef je Paul Boermans (Zwolle 1948) niets te vragen. De voormalig PR-man van grote internationale organisaties zoals Siemens, weet wat hij gaat vertellen. Zodra de koffie op tafel staat, steekt hij van wal.

Paul maakt fotobewerkingen. Hij maakt contrastrijke foto's van details die hem boeien, zoals netten boven een veld orchideeën, stenen op een zandvlakte, de kruinen van bomen. Die foto's roepen associaties bij hem op die hij vervolgens met waterverf (ecoline) uitwerkt. Zo worden stenen in het zand een clownsgezicht, wolken krijgen stripachtige gezichtjes en rotsen doen denken aan menselijke ledenmaten. Maar ook tovert hij, veelal in primaire kleuren, uit foto's van structuren een abstract lijnen- en vormenspel tevoorschijn. De werken staan en hangen in de kleine hoekkamer op de eerste verdieping van zijn huis waar Boermans 50 procent van zijn tijd doorbrengt. "Als gepensioneerde kun je niet alleen maar reizen, het gras rollen of in een sloep door Nederland varen," vindt Boermans. Hij is ook echtgenoot, vader van twee zoons en grootvader van een meisje en een jongetje.

RUST EN AFSTAND

"Voor mijn werk heb ik veel gereisd, ik heb veel campagnes gevoerd voor het bedrijf." Paul werd opgeslokt door zijn werk. Hij heeft veel samengewerkt met creatievelingen, maar de rust en afstand die hij nodig had voor zijn eigen creatief werk is er pas nu hij niet meer werkt. Als jonge man volgde hij een opleiding aan de kunstacademie in Enschede, het huidige ArtEZ. Hij komt uit een familie met artistieke aanleg. Zijn oudste broer en zus schilderen talentvol, zijn andere zus is verhalenverteller en zijn jongste broer is een organisatorisch talent.

Paul was zestig toen hij een hartinfarct kreeg. Daar knapte hij goed van op, maar toch besloot hij met werken te stoppen. "Ik ging weer fotograferen en toen werd de druk zo groot dat alles eruit komt." Paul doelt op zijn gedachtenspingsels die de foto's bij hem losmaken. Hij wilde toevoegingen creëren. Het beschilderen van foto's deed hij vroeger al, met olieverf. Paul wil het ook nog met acrylverf gaan proberen.

Naast het schilderen bestaat een groot deel van zijn creatief werk uit het selecteren en rubriceren van foto's. Veel foto's maakt hij op zijn reizen en vaartochten. Hij is net terug van een reis, samen met zijn vrouw, naar Indonesië. Ook was hij met D-day in Normandië.

HELDEN

Met het gebruik van primaire kleuren is Boermans schatplichtig aan Cobra. Hij is een groot bewonderaar van Corneille en Constant van wie hij foto's en enkele werken bezit. Andere helden zijn Toon Hermans, Koot en Bie en Herman van Veen, veelzijdige kunstenaars in beeld en woord. Ze konden goed kijken, en wat zij zagen in zichzelf brengen en het performen. Wat hij bewondert is hun levenslust, de lef en de inspanning waarmee ze iets bereikt hebben.

Voor zichzelf heeft Paul een slogan van Ralph Waldo Emerson, een 19e eeuwse Amerikaanse denker, die hem in zijn werk begeleidt: "Do not go where the path may lead, go instead where there is no path and leave a trail".

Paul heeft de ambitie om groter werk te maken, maar daarvoor heeft hij wel een atelier nodig. Hij kreeg een opdracht van de Rabobank in Velsen om een werk voor oud-bankiers te maken. Hij stelde een zuil samen van met elkaar samenhangende kleine schilderijen, die afzonderlijk door de bankiers meegenomen konden worden, samen met een foto van het geheel. Voor zijn zus, de verhalenverteller, maakte hij een flyer, maar hij zou ook wel decors voor haar willen maken.

OLIEMANNETJE

Toen hij zich aanmeldde bij de Firma Van Drie was hij niet nerveus. "Als ik niet was toegelaten, was ik toch wel doorgegaan." De Firma is voor hem een podium waarop hij zijn kunst kan presenteren. In ruil wil hij wel een rol vervullen. Op dit moment ziet hij zich als een oliemannetje: medefirmanten enthousiasmeren om hun werk voor het voetlicht te brengen. Om met de billen bloot te gaan. Er is veel talent, mensen hebben faalangst, ze moeten over een drempel heen. Ook maakt hij propaganda voor de Firma. Op Facebook, op zijn website, overal waar hij komt. "Hooft, zegt het voort. De lokale kunst is de moeite waard om te bekijken."

Hij vindt het fijn onder gelijkgestemden te kunnen verkeren en kritische gesprekken over kunst te kunnen voeren. Ook de ervaring die hij tijdens Kunstmoment opdeed in de Garensponnerij vindt hij belangrijk. Hij kon er de reacties van het publiek horen en observeren. "Je bent toch een soort koopman." Dat komt voort uit zijn jarenlange ervaring in de PR-branche. "Ik ga wel kijken hoe je mensen kunt interesseren. Ik zoek afzet. Het is toch leuker als mijn werk bij iemand aan de muur hangt, dan dat het hier staat." Maar ook als hij niet verkoopt, gaat hij door met maken. "Ik ben onbevangener dan toen ik jong was, ik ben niet afhankelijk van mijn kunst." Dat was vroeger anders. Als fotograaf moest hij, om een boterham te verdienen, vooral bruidsreportages maken. Dat was niet wat hij zich van het vak had voorgesteld. Nu is hij beeldend kunstenaar, met een onvoorwaardelijke overgave aan wat hij doet. Hij hoeft niet beroemd te worden. Als zijn werk maar de moeite waard gevonden wordt om naar te kijken, dan is hij tevreden.